

2. Kiinteän omaisuuden hankintaa ja kaupungille kuuluvan tuollaisen omaisuuden luovutusta koskevat asiat.

Böhlen tilan
yhdistäminen
kaupunkiin.

Sittenkun kaupunki oli hankkinut itselleen takaisin hallintaoikeuden Helsingin pitäjässä sijaitsevaan Böhlen maistraatintaloon sekä kaupunginvaltuusto kokouksessaan kesäkuun 16 päivänä 1908 antanut rahatoimikamarin tehtäväksi ¹⁾ ryhtyä valmistaviin toimenpiteisiin mainitun tilan yhdistämiseksi kaupunkiin ja sitä varten m. m. tehdä sopimuksen Helsingin pitäjän asianomaisen tuomarin ja papiston kanssa siitä korvauksesta, mikä heille tämän johdosta menettämistään tuloista kohtuudella olisi tuleva, lähetti kamari valtuustolle asiasta kirjelmän ²⁾, josta kävi selville, että ne henkilökohtaiset korvaukset, joita kaupungin olisi suoritettava edellä mainituille palkansaajille, oli laskettu noin 1,500 markaksi vuodessa.

Asiaa esiteltäessä päätti ³⁾ kaupunginvaltuusto K. Senaatilta anoa, että Böhlen tila, lukuunottamatta kuutta kaupungin omistaman maan rajain ulkopuolella sijaitsevaa tiluslohkoa, yhdistettäisiin Helsingin kaupunkiin, jossa tapauksessa kaupunki suostuisi, mikäli vastamainittujen lohkojen erilleen murtamista kantatilasta koskee, alistumaan asiasta annettaviin määräyksiin, jonka ohessa K. Senaatille oli ilmoitettava, että kaupunki sitoutuu niille Helsingin maalaiskunnan silloisille viranpitäjille, joiden tulot tilan kaupunkiin yhdistämisen johdosta vähenisivät, antamaan sen vastikkeen, mikä heille siinä kohden laillisesti on tuleva.

Korttelissa n:o
96 sijaitsevan
Kaivokadun
tontin n:o 10
osto.

Sittenkun II kaupunginosan korttelissa n:o 96 Kaivokadun varrella sijaitsevan talon ja tontin n:o 10 omistajat rahatoimikamariin antamassaan kirjelmässä olivat kaupungin ostettavaksi tarjonneet mainitun, 2,873.651 neliömetrin laajuisen tontin 650,000 markan hinnasta, teki kamari kaupunginvaltuustolle esityksen ⁴⁾ asiasta.

Siinä kamari m. m. lausui, että kamari yksissä neuvoin kaupungin-
asemakaava-toimikunnan kanssa etusijassa oli kiinnittänyt huomiota niihin etuihin, joita mainitun tontin ja talon osto tuottaisi liikenneoloille Kaivokadun vastaista uudestijärjestämistä silmälläpitäen. Nykyään on Kaivokatu eräiden IV kaupunginosan sekä Rautatientorin koillispuolisten ja Pitkäsillan pohjoispuolisten alueitten liikenteen välittäjänä liian ahdas eikä

¹⁾ Ks. 1908 vuod. kert., siv. 12 ja 13. — ²⁾ Valt. pain. asiak. n:o 36. — ³⁾ Valt. pöytäk. lokak. 19 p., 6 §. — ⁴⁾ Valt. pain. asiak. n:o 9.

läheskään vastaa liikenteen oikeutettuja vaatimuksia. Vastaisuudessa, muutaman vuosikymmenen kuluttua, kun XIII ja XIV kaupunginosa on rakennettu ja Henrikinkatujen liike kasvanut monikertaiseksi, käy Kaivokadun nykyinen vähäinen leveys, 14.85 metriä, epäilemättä vieläkin tuntuvammaksi. Kaupunginviranomaiset eivät ehkä kuitenkaan olisi saaneet tilaisuutta ryhtyä toimenpiteisiin mainitussa kohden jo vallitsevien ja vastedes vieläkin tuntuvammassa määrässä esiintyvän epäkohtain poistamiseksi, ellei valtio uudestirakentamalla asematalon melko määrässä saataisi Kaivokatua nykyisestään eroavaan muotoon. Niinkuin tunnettu, tulee uusi asematalo sijoitettavaksi vastapäätä Hakasalmenkadun tonttia n:o 3 sekä Kaivokadun tontteja n:ot 6 ja 8, mutta kappaleen matkaa valtionrautateiden nykyiselle alueelle, joten suurin osa Kaivokatua tulee niin leveä, että sitä pikemmin käy katsominen Rautatien osaksi tai jatkoksi. Ainoastaan korttelin n:o 96 tontin n:o 10 ja korttelin n:o 99 tontin n:o 3 viereinen Kaivokadun osa pysyy edelleen yhtä kapeana kuin nykyäänkin. Molemmista tätä Kaivokadun osaa rajoittavista tonteista on tontille n:o 3 jo rakennettu kivitalo ja siitä vaadittaneen niin korkea hinta, että ajatus sen ostamisesta täytyy jättää sillensä. Ainoa mahdollisuus, mikä kaupunginviranomaisilla on jälellä ryhtyäkseen puheenalaista katua laajentamaan ja aikaansaamaan riittävän leveitä, uudelle asematalolle ja sieltä pois johtavia liikenneväyliä, olisi myytäväksi tarjotun tontin ja talon osto. Rahatoimikamari oli edellyttänyt, ettei kaupunki vastaisuudessa pitäisi hallussaan useinmainittua tonttia, jota tuskin käynee katsominen tarpeelliseksi kaupungin omiin tarkoituksiin. Päinvastoin oli kamarista näyttänyt siltä, kuin kaupungin, toimeenpantuaan Kaivokadun järjestelyn, olisi tarjottava tontti myytäväksi, johon nähden oli luultava, että kaupunki saisi sen myydyksi ehkä samasta hinnasta, mikä tontista nyt vaaditaan. Huomattava nimittäin olisi että, vaikka nykyisestä tonttiajasta murrettaisiinkin erilleen 237.234 neliometriä yhdistettäväksi Kaivokatuun, tontin toisen puoliskon arvon täytyy katsoa tuntuvasti kohoavan sen johdosta, että osa julkisivua olisi päin 20 metrin levyistä katua.

Edellä lausutun johdosta ja oheen pannen karttalehden, josta näkyi kaupunginasemakaava-arkkitehdin laatima suunnitelma Kaivokadun uudestijärjestämiseksi, esitti rahatoimikamari, että kaupunginvaltuusto lisätyin luvuin päättäisi:

ostaa Kaivokadun tontin n:o 10 korttelista n:o 96 II kaupunginosaan 650,000 markan hinnasta, joka suoritetaan kahta vuotta lyhemmäksi takaisinmaksuajaksi otetuista lainavaroista; sekä

valtuuttaa rahatoimikamarin, sittenkun Kaivokadun järjestely on toimitettu, tarjoomaan sanotun tontin myytäväksi hinnasta, jonka varsinainen kaupunginvaltuusto voi hyväksyä; niin myös

että varsinainen valtuusto päättäisi:

antaa rahatoimikamarin tehtäväksi ryhtyä asianmukaisiin toimiin kaupunginasemakaavanmuutoksen aikaansaamiseksi mitä Kaivokadun uudestijärjestämiseen tulee.

Nämä esitykset kaupunginvaltuusto hyväksyi ¹⁾.

Esitys Korkeavuorenkadun tontin n:o 39 ostamisesta.

Kirjelmässä lokakuun 27 päivältä esitti palotoimikunta m. m., että Korkeavuorenkadun talo ja tontti n:o 39 ostettaisiin asuntojen hankkimiseksi naimisissa oleville palokonstaapeleille, joka osto vaatisi menoja 130,000 markkaa.

Kaupunginvaltuusto lähetti ²⁾ asian lausunnon saamiseksi rahatoimikamariin.

Näkinkujan tontin n:o 7 ja Sörnäsintien rantatien tontin n:o 2 myyntitarjouksen epäys.

Kaupunginvaltuustolle antamassaan kirjelmässä olivat osakeyhtiö J. D. Stenberg & pojat ja Helsingin asfalttiosakeyhtiö tarjonneet kaupungin lunastettavaksi yhtiöiden omistamat tehdastontit Näkinkuja n:o 7 ja Sörnäsintien rantatie n:o 2, kumpikin korttelissa n:o 296 X kaupunginosaa, 1,200,000 markan hinnasta.

Rahatoimikamarin antaman lausunnon ³⁾ mukaisesti epäsi ⁴⁾ kaupunginvaltuusto tarjouksen.

Erään Helsingin pitäjässä Äggelbyn kartanon vierellä sijaitsevan maa-alueen myyntitarjouksen epäys.

Sittenkun puutarhuri Torsten Barck oli rahatoimikamariin antamassaan kirjelmässä tarjonnut kaupungin lunastettavaksi Helsingin pitäjän Oulunkylässä sijaitsevan maa-alueen, joka oli Landboas nimisestä verotilasta erotettu „Äggelby handelsträdgård“ nimiseksi palstatilaksi ja jonka pinta-ala oli 2.2e hehtaaria, 45,000 markan hinnasta ja sillä ehdolla, että kaupunki 40, vaihtopuolisesti 30 vuodeksi antaa alueen hänelle vuokralle vuotuisesta 2,250, vaihtopuolisesti 2,000 markan maksusta, teki kamari esityksen ⁵⁾ asiasta.

Esityksessään kamari m. m. mainitsi, että puheenalaista maa-alueetta kolmelta taholta ympäröi kaupungin omistama maa, Äggelbyn kartanon tilukset. Viereiseen Vantaanjokeen alue ei rajoitu, mutta ulottuu sen sijaan valtionrautateiden maahan asti. Jos palstatila vastedes jaetaan useihin pienempiin huvilapalstoihin, niinkuin todennäköisesti ennemmin tai myöhemmin käynee, voisi kaupunki tosin maanomistajana estää ulottamasta viemärijohtoja maittensa halki Vantaanjokeen, mutta ei estää

¹⁾ Lis. valt. pöytäk. huhtik. 20 p., 1 §, ja valt. pöytäk. s. p., 1 §. — ²⁾ Valt. pöytäk. marrask. 23 p., 10 §. — ³⁾ Rtk. kirj. toukok. 13 p., n:o 225. — ⁴⁾ Valt. pöytäk. kesäk. 8 p., 43 §. — ⁵⁾ Valt. pain. asiak. n:o 32.

viemärijohtoja ulottamasta valtionrautateiden alueella jo nykyään olevaan laskuojaan. Kun kaupungilla on ollut tuntuvia kustannuksia Åggelbyn kartanon ostosta eikä tämä osto ole tarkoittanut ainoastaan maa-alueiden laajentamista, vaan myöskin, mikäli nykyään käy päinsä, Vantaanjoen suojelemista sanottavalta saastutukselta aivan kaupungin vesilaitoksen yläpuolella, tulisi kaupungin jatkaa alottamaansa tietä eikä nyt kammoa sitä verraten vähäistä kustannusta, minkä puheenalainen lunastus tuottaisi. Kaupungille ei myöskään voi olla suotavaa eikä onnellista, että keskellä kaupungin tiluksia sijaitsevalle alueelle ja itsenäiselle pohjalle rakennetaan huvilarakennuksia, ehkäpä pienenlainen huvilasiirtolakin. Tosin oli vaadittu hinta rahatoimikamarin mielestä sangen kallis, lunastushinta kun olisi 2 markkaa neliömetriltä. Mutta tässä olisi huomattava, että myyjä sitoutuu kaupungilta vuokraamaan koko alueen 40 vuoden ajaksi ja vuokramaksusta, joka on laskettu 5 prosentin koroksi kauppahinnalle. Rahatoimikamari sentähden esitti, että lisätty kaupunginvaltuusto 45,000 markan hinnasta ostaisi mainitun maa-alueen.

Asiaa esiteltäessä ¹⁾ kaupunginvaltuusto päätti, koska puheenalaisen maa-alueen hinta oli näyttänyt valtuustosta liian korkealta jotta rahatoimikamarin esitys sen ostamisesta voitaisiin ottaa huomioon, olla ryhtymättä toimenpiteisiin lisättyjen valtuusmiesten valitsemiseksi asiaa käsittelemään, vaan sai mainittua ostoa koskeva kysymys tällä kertaa raueta.

A. Ahlström osakeyhtiön kaupunginvaltuustolle kirjallisesti tekemän tarjouksen, että kaupunki ostaisi mainitun yhtiön omistamat Kymijoen Ahvenkosken haarassa sijaitsevat Rökhus ja Sjöfors nimiset kosket ynnä voima-asemaa ja muita laitoksia varten tarpeellisen maa-alueen, noin 80 hehtaaria, 1,900,000 markan hinnasta, kaupunginvaltuusto epäsi ²⁾ kaupungin sähkölaitoksen rakennustoimikunnan annettua asiasta lausunnon.

Sittenkun Suomen Taiteilijaseura ynnä erinäiset tšekäläiset taiteilijat olivat alamaissessa kirjelmässä anoneet kuvaamataiteiden näyttelyrakennuksen teettämistä valtiovaroilla sekä sen ohessa ehdottaneet, että mainittu rakennus teetetäisiin tontille n:o 1 Pohjois Rautatiekadun varrelle kortteliin n:o 401 XIII kaupunginosaan, oli K. Senaatin kirkollis-asiaintoimituskunta kirjelmässä toukokuun 26 päivältä 1908 vaatinut kaupunginvaltuuston lausuntoa siitä, suostuisiko ja millä ehdoilla Helsingin kaupunki puheenalaiseen tarkoitukseen luovuttamaan edellä mainitun tontin tai muun siihen sopivan paikan, minkä jälkeen rahatoimikamari,

Kymijoen Rökhus ja Sjöfors nimisten koskien myyntitarjouksen epäys.

Tontin luovutus kuvaamataiteiden näyttelyrakennuksen paikaksi.

¹⁾ Valt. pöytäk. lokak. 5 p., 25 §. — ²⁾ Valt. pöytäk. jouluk. 14 p., 22 §.

johon asia oli lähetetty, oli antanut lausunnon¹⁾, mutta asiaa ei ollut loppuun käsitelty vuonna 1908.

Asiaa uudelleen esiteltäessä päätti²⁾ valtuusto olla edellä mainittua yritystä varten luovuttamatta puheenalaista tonttia, mutta sillä edellytyksellä, että valtio ottaa huolekseen ja kustantaa suunnitellun näyttelyrakennuksen teettämisen, sitoutua kaupungin puolesta maksutta luovuttamaan puheena olevaan tarkoitukseen tarpeellisen tonttialan korttelista n:o 198 IV kaupunginosaa.

Sittemmin ilmoitettiin kaupunginvaltuustolle maistraatin kirjelmässä maaliskuun 20 päivältä, että K. Senaatti sanotun kuukauden 2 päivänä ei ollut myöntynyt hakijain edellä mainittuun hakemukseen.

Tämän johdosta päätti³⁾ kaupunginvaltuusto, että edellä mainittu asia, mikäli koski puheenalaisen tonttipaikan osottamista korttelista n:o 198, saisi raueta.

Evätyt anomus korttelin n:o 198 luovuttamisesta taidenäyttelyrakennuksen paikaksi.

Kaupunginvaltuustolle antamassaan kirjelmässä oli Taiteilijaseura, K. Senaatin edellä mainittuun päätökseen maaliskuun 2 päivältä viitaten, anonut, että seuralle maksutta luovutettaisiin IV kaupunginosan kortteli n:o 198, mihin teetettäisiin taidenäyttelyrakennus, jossa myös olisi kokoushuoneisto ja pienempiä taiteilijain työhuoneita.

Rahatoimikamarin annettua lausunnon⁴⁾ asiasta päätti⁵⁾ valtuusto evätä seuran anomuksen, koska hankkeissa oleva rakennusyritys ei näytännyt olevan taloudellisesti niin taattu, että pyydettyjä kalliita tontteja kävisi tarkoitukseen luovuttaminen.

Korttelissa n:o 301 b olevain tonttien n:ot 2 ja 3 myynti.

Kirjelmässä huhtikuun 15 päivältä oli teollisuushallitus kaupunginvaltuustolta tiedustellut, olisiko valtuusto, joka aikaisemmin oli ilmoittanut suostuvansa tšekäläisen teollisuuskoulun talon paikaksi valtiolle myymään korttelin n:o 301 b tontit n:ot 2 ja 3, edellisen 36,039 markan 60 pennin ja jälkimäisen 55,796 markan 5 pennin hinnasta, edelleen halukas mainitusta hinnasta sanottuun tarkoitukseen myymään tontit valtiolle.

Kun, mikäli rahatoimikamari oli ilmoittanut, puheenalaisia tontteja ei vielä ollut muihin tarkoituksiin käytetty, päätti⁶⁾ kaupunginvaltuusto ilmoittaa, että ne edelleen ovat valtion saatavissa ylempänä mainitusta hinnasta.

Sittemmin ilmoitti⁷⁾ teollisuushallitus kirjelmässä marraskuun 2 päi-

¹⁾ Ks. 1908 vuod. kert., siv. 29 ja 30. — ²⁾ Valt. pöytäk. tammik. 19 p., 27 §. — ³⁾ Valt. pöytäk. huhtik. 6 p., 3 §. — ⁴⁾ Rtk. kirj. lokak. 30 p., n:o 470. — ⁵⁾ Valt. pöytäk. marrask. 23 p., 36 §. — ⁶⁾ Valt. pöytäk. huhtik. 20 p., 20 §. — ⁷⁾ Valt. pöytäk. marrask. 23 p., 13 §.

välttä kaupunginvaltuuston tiedoksi, että K. Senaatin esitys, että yleisistä varoista saisi käyttää 91,853 markkaa 65 penniä tonttien ostoon täkäläisen teollisuuskoulun tarpeiksi, oli lokakuun 7 päivänä tapahtuneessa alamaisessa esittelyssä korkeimmassa paikassa evätty.

Rahatoimikamarin esityksestä valtuutti ¹⁾ kaupunginvaltuusto kamarin kaupungille kuuluvan vuokratontin n:o 18 Harju vuokramiehelle, talonomistaja Samuel Lundénille myymään vahvistetun kaupunginasemakaavan mukaan mainittua kiinteistöä vastaavan Vaasankadun tontin n:o 14 korttelista 349 XII kaupunginosaa 16,200 markan hinnasta, kuitenkin sillä ehdolla, että tonttiin rajoittuvaa Kustaankadun osaa ei tarvitse tasoittaa, ennenkuin se on kaupungin etujen mukaista.

Vaasankadun
tontin n:o 14
myynti.

Sen johdosta että Kristillisten nuorten miesten yhdistyksen johtokunta oli kaupunginvaltuustolta anonut tonttipaikkaa sekä rahatoimikamarin esityksestä ²⁾ päätti ³⁾ valtuusto yhdistykselle myydä osan Fabianinkadun tonttia n:o 38, alaltaan 100 neliometriä, 10,000 markan hinnasta sekä muutoin seuraavilla ehdoilla, nimittäin:

Fabianinkadun
tontin n:o 38
erään osan
myynti.

että kaupungille varataan oikeus vastedes määrätä, milloin yhdistys saa ottaa mainitun alueen haltuunsa;

että yhdistys veloitetaan viimeistään kahden vuoden kuluessa haltuunottopäivästä mainitulle alueelle teettämään rakennus, jonka julkisivupiirustukset kaupunginasemakaava-toimikunta voi hyväksyä;

että kauppahinta on suoritettava siten, että yhdistys ottaessaan tontin haltuunsa kaupunginkassaan maksaa 15 prosenttia kauppahinnan määrästä sekä suorittaa kauppahinnan jälellä olevaa osaa kymmeneksen vuosittain, ensimmäisen erän lokakuun kuluessa haltuunoton jälkeisenä vuonna, kuitenkin varaamalla yhdistykselle oikeus, että se saa, jos hyväksi näkee, kerrallaan maksaa koko jälellä olevan pääomamäärän maksupäivään asti kertyneine korkoineen; sekä

että maksamatta olevalle kauppahinnan osalle luetaan 6 %:n korko, joka suoritetaan vuosittain lokakuun kuluessa.

Samalla antoi valtuusto kaupunginasemakaava-toimikunnan tehtäväksi ottaa huomioon edellä olevan päätöksen vaatimat uudestijärjestämiset Vilhonkadun kaupunginasemakaavanmuutoksen lopullista ehdotusta laatiessaan.

Rahatoimikamariin antamassaan kirjelmässä oli Suomen sähköosakeyhtiö pyytännyt saada omakseen lunastaa yhtiölle vuokralle luovutetun Sörnäsins rantatien tontin n:o 6. Kamarin tehtyä esityksen ⁴⁾ sekä kau-

Evätty oikeus
Sörnäsins ran-
tatien tontin n:o
6 lunastami-
seen.

¹⁾ Valt. pöytäk. huhtik. 6 p., 20 §. — ²⁾ Rtk. kirj. jouluk. 9 p., n:o 546. —

³⁾ Valt. pöytäk. jouluk. 14 p., 20 §. — ⁴⁾ Rtk. kirj. jouluk. 23 p. 1908, n:o 469.

kaupungin valaistuslaitoksen hallituksen annettua lausunnon asiasta päätti ¹⁾ kaupunginvaltuusto, koska puheenalaisen tontin haltija laiminlyömällä määrääjän kuluessa rakennuttaa sen, näytti menettäneen lunastusoikeutensa tonttiin, evätä tontinhaltijalta tuollaisen oikeuden; ja oli tontti sen tähden varattava kaupungin tarpeisiin.

Eräiden raittius-
y. m. seurain
tontinanomuk-
sen epäys.

Sittenkun kaupunginvaltuusto kokouksessaan lokakuun 16 päivänä 1906 oli rahatoimikamariin palauttanut ²⁾ eräiden raittius- y. m. seurain anomuksen, että niille maksutta luovuteltaisiin tontti aikomaansa rakennusyritystä varten, ja kamarin oli käsketty asettua yhteyteen niiden puheenalaista laatua olevain yhdistysten kanssa, jotka edelleen ovat sopivan huoneiston puutteessa, saadakseen tiedon, vieläkö yhdistykset pysyvät anomuksessaan, sekä tästä ilmoittaessaan valtuustolle samalla tarkemmin ilmoittaa näiden yhdistysten tarkoitus, ilmoitti kamari kirjelmässä ³⁾ helmikuun 25 päivältä asettuneensa yhteyteen seuraavain yhdistysten kanssa, joiden tarkoituksena on: Helsingin liikeapulaisyhdistyksen: toimia liikelalla työskentelevien henkilöiden yhteenliittämiseksi sekä jäsentensä henkisten ja aineellisten rientojen edistämiseksi; Suomen Koneenkäyttäjäyhdistyksen: sekä henkisessä että aineellisessa suhteessa toimia yhteenliittymisen aikaansaamiseksi koneenkäyttäjien keskuudessa; Helsingin Kirjaltajayhdistyksen: toimia jäsentensä aseman parantamiseksi henkisessä ja taloudellisessa suhteessa sekä typografian, litografian ja kirjasinvalannan kehittämiseksi; Arbetets Vänner seuran läntisen haaraosaston: yhteenliittää eri yhteiskunta-asemissa olevia kansalaisia yhteisiin pyrintöihin työväen hyväksi; Sörnäsissä olevan raittiusyhdistys Balderin: toimia raittiuden edistämiseksi; Suomen liikemiesyhdistyksen: edistää jäsentensä pyrkimyksiä henkisen ja aineellisen asemansa parantamiseen; sekä Suomen konttoristiyhdistyksen: toimia jäsentensä kohottamiseksi henkisessä ja aineellisessa suhteessa. Näiden yhdistysten jäsenluku oli vuonna 1906 ollut noin 1,400.

Kun puheenalaisten kokous- ja yhdistyshuoneistoja vailla olevien yhdistysten luku oli verraten vähäinen ja todennäköistä oli että, vaikka kaupunki luovuttaisikin tarpeellisen tontin maksutta, riittäviä taloudellisia varoja ei olisi rakennusyrityksen toteuttamiseen sekä kaupungin niinmuodoin olisi pakko sitä avustaa, mutta kaupungin raha-asiain tila kehoittaa karttamaan mainittavampia menoja, joita ei tarve ehdottomasti vaadi,

¹⁾ Valt. pöytäk. maalisk. 16 p., 6 §. — ²⁾ Ks. 1906 vuod. kert., siv. I. 58 ja seur. — ³⁾ Valt. pain. asiak. n:o 14.

esitti rahatoimikamari, että kaupunginvaltuusto epäisi edellä mainitun anomuksen. Tämän esityksen kaupunginvaltuusto hyväksyi ¹⁾.

Läänin kuvernöörille osotetussa, maistraatin kaupunginvaltuustolle lähettämässä kirjelmässä ²⁾ oli Suomen kenraalikuvernööri ilmoittanut, että hänen asettamansa komitea, jonka oli huollettava armollisesti vahvistettu kappelin muotoinen muistomerkki Helsinkiin Haminan rauhansopimuksen satavuotisjuhlan muistoksi, oli pyytänyt ryhdyttäväksi Helsingin kaupungin hallinnon kanssa keskusteluihin siitä, että kappelin paikaksi luovutettaisiin kirjelmän oheisessa asemapiirroksessa osotettu 75 neliömetrin laajuinen alue Katajanokan siltaan päin viettävältä sen vuoren rinteeltä, jolle oikeuskoinen Uspenskin tuomiokirkko on rakennettu.

Evätty ehdotus paikan luovuttamisesta Uspenskin tuomiokirkon vierelle aiotulle muistomerkillle.

Sittenkun kaupunginasemakaava-toimikunta, puutarhalautakunta ja rahatoimikamari olivat antaneet lausunnon asiasta, päätti ³⁾ kaupunginvaltuusto evätä ehdotuksen puheenalaisen alan luovuttamisesta edellä mainitun muistomerkin paikaksi, koska valtuustolle lähetetyistä asiakirjoista ei käynyt selville, kelle alue olisi luovutettava sekä myöskin siihen katsoen, ettei tarpeellista selvitystä ollut annettu siitä, halusiko tšekäläinen kreikkalaiskatolinen seurakunta muistomerkkiä rakennettavaksi aivan tuomiokirkkonsa läheisyyteen.

Kirjelmässä huhtikuun 22 päivältä anoi rahatoimikamari valtuutusta saada huutokaupatta 46,378 markan 55 pennin hinnasta kauppatoiminimi R. C. Tängille myydä asuntotontti Museokadun n:o 8 korttelista n:o 406 XIII kaupunginosaa.

Evätty esitys Museokadun tontin n:o 8 myymisestä.

Kaupunginvaltuusto päätti ⁴⁾ evätä kamarin esityksen, lausuen että mainittu tontti on myytävä julkisella huutokaupalla.

Aliratsumestari R. Gustavsonin y. m. tekemän anomuksen, että Kansakoulukadun varrella IV kaupunginosan korttelissa n:o 162 sijaitseva tontti n:o 3 luovutettaisiin maksutta hakijoille ratsastusmaneesin ja ajokoulun teettämiseksi sinne, kaupunginvaltuusto epäsi ⁵⁾ rahatoimikamarin esityksen mukaisesti ⁶⁾.

Evätty anomus tontin luovuttamisesta ratsastusmaneesin ja ajokoulun paikaksi.

Niinikään epäsi ⁷⁾ kaupunginvaltuusto rahatoimikamarin ehdotuksesta Töölön työväenyhdistyksen toimikunnan anomuksen saada rakennustarkeituksia varten jokin tontti Töölön kaupunginosasta.

Evätty anomus tontin luovuttamisesta Töölön työväenyhdistykselle.

Talonomistaja O. V. Vainion kaupunginvaltuustolle tekemän ano-

Evätty anomus Helsinginkadun

¹⁾ Valt. pöytäk. syysk. 7 p., 26 §. — ²⁾ Valt. pain. asiak. n:o 27. — ³⁾ Valt. pöytäk. kesäk. 15 p., 15 §. — ⁴⁾ Valt. pöytäk. toukok. 11 p., 18 §. — ⁵⁾ Valt. pöytäk. kesäk. 8 p., 23 §. — ⁶⁾ Rtk. kirj. kesäk. 3 p., n:o 280. — ⁷⁾ Valt. pöytäk. kesäk. 8 p., 44 §.

tontin n:o 9 muksen saada huutokaupatta lunastaa Helsinginkadun tontti n:o 9 korttelista lunastamisesta. n:o 348 valtuusto epäsi ¹⁾ rahatoimikamarin esityksen ²⁾ mukaisesti.

Erään Siltavuoren alueen myyntiä koskeva kysymys rauennut. Kaupunginvaltuustolle annettussa kirjelmässä huhtikuun 2 päivältä oli läntisen suomenmaalaisen insinöörialueen päällikkö tiedustellut, suostuisiko kaupunki ja millä ehdoilla asianomaisille sotilasviranomaisille myymään noin 1,500 neliömetrin laajuisen alan Siltavuorelta korttelin n:o 132 b itäpuolelta.

Sittenkun rahatoimikamari kesäkuun 17 päivänä antamassaan lausunnossa oli ilmoittanut hakijan asiamiehen sittemmin antaneen tiedon, että tehdyn esityksen sattuneesta syystä ei tarvitse aiheuttaa muuta toimenpidettä, päätti ³⁾ kaupunginvaltuusto, että asia oli jäävä sillensä.

Muutetut maksuehdot tontinmyyntiin nähden. Mietinnössä sen suuntaiseen toimenpiteeseen ryhtymisestä, että kaduntasoitustöiden kustannuksia suoritettaisiin lainavaroistakin ⁴⁾, jonka mietinnön oli antanut kaupunginvaltuuston asiassa asettama valiokunta, mainitsi ⁵⁾ valiokunta, että valiokunnassa oli tehty ehdotus kaupungin myymäin tonttien maksamattoman kauppahinnan koron nostamisesta puolella prosentilla eli $5\frac{1}{2}$:sta 6% :iin, mistä muutoksesta katsottiin olevan seurauksena, että kauppahinta tulisi aikaisemmin suoritetuksi, mutta että ehdotusta vastaan oli huomautettu, että tonttien myynnissä tähän asti noudatettujen kauppaehtojen tarkoituksena oli ollut koettaa edistää vilkkaampaa rakennustoimintaa, jota vastoin ehdotettu toimenpide jossain määrin vaikeuttaisi tonttien myyntiä ja koron korotus todennäköisesti ainoastaan aiheuttaisi vastaavaa vuokrain korotusta. Valiokunta oli sen tähden ollut sitä mieltä, että kävisi ottaminen harkittavaksi:

olisiko tontinmyynnissä myönnettyjen lainain koron korottaminen puolella prosentilla ehkä vastedes otettava käytäntöön.

Sittenkun kaupunginvaltuusto oli asian lähettänyt ⁶⁾ rahatoimikamariin, antoi kamari esityksen ⁷⁾ asiasta. Siinä kamari huomautti, että kaupunginvaltuuston lokakuun 11 päivänä 1892 asuntotontteihin nähden vahvistamain maksuehtojen mukaan tuollaisen tontin ostaja on oikeutettu maksamaan tontin hinnan suorittamalla vuotuismaksua 7 prosenttia kauppahinnan pääomamäärästä, josta vuotuismaksusta $5\frac{1}{2}\%$ luetaan koroksi ja jällellä oleva osa on pääomanvähennyistä. Nämä erittäin huokeat maksuehdot oli kamarin mielestä muutettava siten, että korkoa korotettaisiin puolella prosentilla. Tuollaista korotusta ei käynyt katsominen korkeaksi eikä

¹⁾ Valt. pöytäk. lokak. 19 p., 24 §. — ²⁾ Rtk. kirj. lokak. 7 p., n:o 434. — ³⁾ Valt. pöytäk. syysk. 7 p., 25 §. — ⁴⁾ Ks. tätä kert., siv. 56. — ⁵⁾ Valt. pain. asiak. n:o 39. — ⁶⁾ Valt. pöytäk. marrask. 9 p., 16 §. — ⁷⁾ Valt. pain. asiak. n:o 50.

kohtuuttomaksi, kun otetaan huomioon, että kaupungin kaikki rahalaitokset vaativat tämän korkomäärän pitempiaikaisista lainoista sekä tuntuvasti korkeamman koron lyhytaikaisista lainoista. Toimenpiteestä ei ai-noastaan olisi sitä etua, että tontinlunastusten korko kohoaisi, vaan sek-in, että tontinlunastuksia suotuisina raha-aikoina, jolloin pitempiaikaisia lai-noja on saatavana 6 prosenttia alemmasta korosta, runsaammin kertyisi kaupunginkassaan. Lisäksi olisi kauppahinnasta 15 prosenttia maksettava kahdeksan päivän kuluessa huutokaupasta sekä jällellä oleva määrä $\frac{1}{10}$ suu-ruisin erin vuosittain. Kamari sentähden esitti kaupunginvaltuuston pää-tettäväksi, että ensintulevan vuoden alusta tontinmyyntiin nähden nou-datettaisiin seuraavia ehtoja:

1) Maksamatta olevan kauppahinnan korko on 6 prosenttia ja mak-setaan kaupunginkassaan lokakuun kuluessa.

2) Kahdeksan päivän kuluessa huutokaupan toimittamisesta tulee ostajan kaupunginkassaan maksaa 15 prosenttia kauppahinnan määrästä; kauppahinnan jällellä oleva osa maksetaan $\frac{1}{10}$ suuruisin erin vuosittain, ensimmäinen erä seuraavan vuoden lokakuussa, ollen ostajalla kuitenkin oi-keus, milloin hyväksi näkee, yhdellä kertaa maksaa koko jällellä oleva pääomamäärä maksupäivään asti kertynein koroin.

3) Edellä olevat määräykset eivät koske tehdastontteja eivätkä myös-kään siihen ryhmään kuuluvia asuntotontteja, joita kaupunginvaltuusto on tarkoittanut marraskuun 21 päivänä 1905 tekemällään päätöksellä, joihin kaikkiin tontteihin nähden nykyään voimassa olevat määräykset ovat edelleen noudatettavina.

Tämän rahatoimikamarin esityksen kaupunginvaltuusto hyväksyi¹⁾.

3. Kaupungin kiinteän omaisuuden vuokra- ja muuta nau-tintaoikeutta koskevat asiat.

„Ukkokoti“ nimisen yhdistyksen toimikunnan anomuksen²⁾ johdosta, Tontin vuokraa-
että yhdistykselle vuokratta luovutettaisiin anomuksen oheisessa kartta-
minen „Ukko-
lehdessä tarkemmin osotettu alue Meilansista iäkkäiden, vähävaraisten
koti“-yhdistyk-
miespuolisten henkilöiden kodin rakennuspaikaksi, päätti³⁾ kaupungin-
valtuusto, sittenkun kaupungin-asemakaava-toimikunnan lausunto asiasta oli
selle.

¹⁾ Valt. pöytäk. jouluk. 14 p., 8 §. — ²⁾ Ks. 1907 vuod. kert., siv. I. 42 sekä 1908 vuod. kert., siv. 31 ja 32. — ³⁾ Valt. pöytäk. maalisk. 16 p., 7 §.